บทความวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

Factors Related to Positive Discipline Enhancement among Preschool Children's Caregivers

Received: May 16, 2020
Revised: Aug 1, 2020
Accepted: Aug 13, 2020

มัทรี คอดริงตัน พย.ม. (Matsee Codrington, MSN)[1]
จุฑามาศ โชติบาง ปร.ด. (Jutamas Chotibang, Ph.D.)[2]
อัจฉราพร ศรีภูษณาพรรณ ปร.ด. (Acharaporn Sripusanapan, Ph.D.)[3]

บทคัดย่อ

บทนำ: การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งในการพัฒนาทักษะสมองที่ดีในการจัดการชีวิตให้สำเร็จ เพื่อเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

วัตถุประสงค์การวิจัย: การวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของผู้แลเด็กวัยก่อนเรียน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนที่กำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 85 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 5 ชุด วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สันและสถิติสหสัมพันธ์สเปียร์แมน

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่าผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ($\bar{X}$ = 58.76, SD. = 6.28) และการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ($\bar{X}$ = 14.29, SD. = 6.36) อยู่ในระดับปานกลาง แต่การรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ($\bar{X}$ = 23.26, SD. = 3.12) และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ($\bar{X}$ = 27.45, SD. = 6.80) อยู่ในระดับสูง การรับรู้ประโยชน์และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ($r = .36$, $p < .05$ และ $r = .26$, $p < .05$ ตามลำดับ) แต่การรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ($r = -.23$, $p < .05$)

สรุปผล: การรับรู้ประโยชน์และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกแต่การรับรู้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบ และเป็นปัจจัยในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

ได้รับทุนสนับสนุนจากมูลนิธิหม่อมเจ้าหญิงมัณฑารพ สมาคมพยาบาลศาสตร์แห่งประเทศไทย

[1] นักศึกษาปริญญาโท สาขาการพยาบาลเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, E-mail: paremutsee@gmail.com
[2] รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, E-mail: jutamas.c@cmu.ac.th
[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, E-mail: acharaporn.s@cmu.ac.th
Faculty of nursing, Chiangmai University, Chiangmai, Thailand

ข้อเสนอแนะ: ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพยาบาลที่ดูแลและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน รวมถึงลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากการเลี้ยงดูได้

คำสำคัญ : การสร้างเสริมวินัยเชิงบวก, การรับรู้ประโยชน์, การรับรู้อุปสรรค, การสนับสนุนของครอบครัว, ผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

Abstract

Introduction: Positive Discipline enhancement among caregivers of preschool children is a form of development executive function to grow up into a problem-solving adult.

Research objectives: This descriptive correlational research study aimed to investigate factors related to Positive Discipline enhancement among caregivers of preschool children. The study explored the relationships between perceived benefits, perceived barriers, and family's social supports for positive discipline enhancement with positive discipline enhancement.

Research Methodology: Participants of this study were caregivers of preschool children attending 3 child development centers in Chiang Mai province. The 85 participants were selected using stratified random sampling during January - February 2020. The research instruments used in this study were a data recording form 5 measurement. The data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's product-moment correlation, and Spearman's rank correlation.

Results: The results showed that the average score of Positive Discipline enhancement ($\bar{X}$ = 58.76, SD. = 6.28) and perceived barriers of Positive Discipline enhancement ($\bar{X}$ = 14.29, SD = 6.36) were moderate, while the perceived benefits ($\bar{X}$ = 23.26, SD. = 3.12) and family's social supports ($\bar{X}$ = 27.45, SD. = 6.80) were high. Perceived benefits of and family's social supports for Positive Discipline enhancement in caregivers of preschool children were positively correlated with Positive Discipline enhancement in caregivers of preschool children ($r = .36$, $p < .05$ and $r = .26$, $p < .05$), while perceived barriers of Positive Discipline enhancement was negatively correlated with positive discipline enhancement ($r = -.23$, $p < .05$).

Conclusions: Perceived benefits of and family's social supports for Positive Discipline enhancement in caregivers of preschool children were positively correlated while perceived barriers of Positive Discipline enhancement was negatively correlated with positive discipline enhancement and correlated factors of Positive Discipline enhancement in caregivers of preschool children.

Implications: The results of this study can be used as database information for pediatric nurse and reduce unwanted behavior problems form parenting.

Keywords: positive discipline, perceived benefits, perceived barriers, family's social supports, preschool children's caregiver

บทนำ

วัยก่อนเรียน คือ วัยเด็กที่มีอายุ 3-5 ปี เป็นวัยเริ่มต้นของการเรียนรู้และเป็นช่วงวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างรวดเร็ว[1] พัฒนาการที่ดีของเด็กวัยก่อนเรียนเกิดจากผู้เลี้ยงดูให้ความรัก ความเอาใจใส่ เข้าใจเด็กและตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เหมาะสมตามวัย ปลูกฝังความมีเป็นระเบียบวินัยโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง

จากการสำรวจคัดกรองพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 3 ปี 6 เดือน ภาพรวมประเทศ ช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2558 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2561 พบว่าเด็กไทยมีพัฒนาการสมวัยในปี พ.ศ. 2558 2559 และ 2560 ร้อยละ 87.90 86.30 และ 83.60 ตามลำดับ[3] จากการสุ่มสำรวจของสถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข[4] ในเรื่องสถานการณ์พัฒนาการของเด็กไทย พัฒนาการเด็กสมวัยในเขตสุขภาพที่ 1 พ บว่า เด็กอายุ 3 ปี 6 เดือน มีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 65.01 นอกจากนี้ในจังหวัดเชียงใหม่ มีการศึกษาพัฒนาการเด็ก ซึ่งทำการศึกษาในเขตนอกเมืองและในเมือง จำนวน 13 อำเภอ เป็นเด็กไทยจำนวน 420 ราย พบว่าเด็กอายุ 3 ปี 1 เดือน-5 ปี พัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์ในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญาร้อยละ 30.31 รวมทั้งด้านการใช้ภาษาและการเข้าใจภาษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 33.95 และ 36.91 ตามลำดับ ซึ่งการไม่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการที่เหมาะสมจะส่งผลให้เด็กจะมีพัฒนาการช้าในที่สุด

พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กวัยก่อนเรียนเป็นความสามารถในการเรียนรู้ รู้คิด รู้เหตุผล มีจินตนาการสูง หากผู้ดูแลส่งเสริมพัฒนาการโดยเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นหรือเล่าเรื่องตามที่เด็กคิด จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาที่ดีที่มีผลจากการเลี้ยงดู ซึ่งหากผู้ปกครองเลี้ยงดูเด็กโดยการใช้วิธีลงโทษเด็กเวลาเด็กทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จะเป็นสิ่งขัดขวางความคิดและจินตนาการของเด็ก ทำให้สมองไม่พร้อมที่จะเรียนรู้[5]

ระบบประสาทและสมองของมนุษย์มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเมื่ออายุ 3-5 ปี[6] ช่วงวัยก่อนเรียนเป็นช่วงที่มีการสร้างจุดเชื่อมต่อสัญญาณประสาท (Synapse) มากที่สุด ส่งผลให้สมองส่วนหน้ามีขนาดและความซับซ้อนเพิ่มขึ้นมากอย่างรวดเร็ว[7] ซึ่งสมองส่วนหน้านี้เป็นสมองส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม มีหน้าที่กำหนดเป้าหมาย[8] จากการศึกษาในเด็กที่ถูกเลี้ยงดูด้วยวินัยเชิงบวก พบว่ามีการเจริญของสมองส่วนอะมิกดะลา (Amygdala) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลีบสมองส่วนหน้า (Prefrontal cortex) ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางอารมณ์และการควบคุมอารมณ์[9] สมองส่วนหน้านี้จึงเป็นส่วนของทักษะสมองในการจัดการชีวิตให้สำเร็จ (Executive function)

การพัฒนาทักษะสมองที่ดีในการจัดการชีวิตให้สำเร็จ ประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความจำในการทำงาน (Working memory) เป็นความสามารถในการเก็บและจัดการข้อมูลของสมอง เพื่อใช้งานในชีวิตประจำวัน[10] 2) การยับยั้งชั่งใจ (Inhibitory control) สามารถอดทนอดกลั้นต่อสิ่งล่อใจ ไม่หุนหันพลันแล่น[11] 3) การยืดหยุ่นทางความคิด (Cognitive or mental flexibility) ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงหรือความต้องการใหม่[12] การสร้างเสริมวินัยเชิงบวก จะมีผลดีต่อการทำงานของสมองส่วนหน้า หากสมองส่วนหน้าไม่ได้รับการกระตุ้น จะทำให้เด็กมีพัฒนาการถดถอย[13] การเลี้ยงดูโดยการสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาสมอง[14] ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของ Nelsen, Erwin และ Duffly[15] ที่เป็นการสร้างเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้แก่เด็ก มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เคารพในความเป็นบุคคลและความต้องการของเด็ก 2) ตระหนักถึงเหตุผลของเด็กเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เด็กแสดงออก 3) ผู้ดูแลสื่อสารกับเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ 4) เข้าใจพัฒนาการเด็ก 5) ไม่ใช้การปฏิเสธหรือลงโทษเด็ก 6) มุ่งเน้นการแก้ปัญหาแทนการลงโทษ 7) การให้กำลังใจเด็ก 8) ให้การสนับสนุนและความรักความอบอุ่นแก่เด็ก ผู้ดูแลจึงมีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก หากผู้ดูแลมีความพร้อมและมีการรับรู้ที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูเด็ก จะส่งผลให้สามารถอบรมเลี้ยงดูเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย

การสร้างเสริมวินัยเชิงบวก (Positive discipline) เป็นการปฏิบัติต่อเด็กโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง ให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของเด็ก มุ่งเน้นการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงพัฒนาการเด็ก[13] นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา[16]

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีในด้าน อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การศึกษาของ Kersey[17] พบว่า การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของครูและผู้ดูแลทำให้เด็กเพิ่มความสามารถด้านการศึกษาและพัฒนาความสามารถทางอารมณ์และสังคม เด็กสามารถควบคุมตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thanasetkorn และคณะ[18] ที่ได้ศึกษาโดยการฝึกอบรมการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในกลุ่มครูในโรงเรียนอนุบาลพบว่า มีค่าคะแนนการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและคะแนนปฏิสัมพันธ์เชิงลบระหว่างครูและเด็กลดลง[19] เนื่องจากผู้ดูแลเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดและมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนเด็ก ดังนั้นหากผู้ดูแลเห็นความสำคัญของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกจะทำให้มีการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกส่วนใหญ่ศึกษาในกลุ่มครู งานวิจัยครั้งนี้จึงสนใจที่จะศึกษาในกลุ่มผู้ดูแลที่บ้าน เนื่องจากเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและส่งเสริมพัฒนาการที่บ้าน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในผู้ดูแลมีการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกมีหลายปัจจัย ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ รายได้ ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ (Perceived benefits) การรับรู้อุปสรรค (Perceived barriers) และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว (Family's social supports)

การรับรู้ประโยชน์ เป็นการเข้าใจของบุคคลในการพิจารณาความเป็นไปได้ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ โดยเชื่อว่าสิ่งที่ปฏิบัตินั้นส่งผลดีต่อสุขภาพ[20] บุคคลจะมีความโน้มเอียงสูงที่จะเริ่มหรือทำต่อเนื่องในพฤติกรรมนั้น ๆ ถ้ารับรู้ว่ามีประโยชน์ต่อตนเอง

การรับรู้อุปสรรค เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าของบุคคลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่มีผลต่อสุขภาพในทางลบ[20] หากบุคคลรับรู้ว่าพฤติกรรมนั้นยากลำบากจะทำให้มีความตั้งใจลดลงในการปฏิบัติตาม

การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว เป็นการได้รับความช่วยเหลือทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวรวมถึงเป็นการช่วยเหลือทางด้านจิตใจ[21] ซึ่ง House แบ่งการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional support) 2) การสนับสนุนด้านการประเมินค่า (Appraisal support) 3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information support) 4) การสนับสนุนด้านเครื่องมือรวมถึงเงินทุน (Instrument support)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของ Nelsen และคณะ[15] 8 องค์ประกอบร่วมกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการส่งเสริมสุขภาพของเบคเกอร์[20] และแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House[21] ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเครื่องมือ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้คัดเลือกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน โดยคัดเลือกปัจจัยส่วนบุคคลที่คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน นอกจากนี้ ผู้ดูแลจะมีการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน อาจเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ ปัจจัยด้านการรับรู้อุปสรรค และปัจจัยด้านการสนับสนุนของครอบครัว โดยเมื่อมีการรับรู้ประโยชน์ การสนับสนุนของครอบครัว และขจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก จะทำให้ผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของผู้แลเด็กวัยก่อนเรียน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และการสนับสนุนของครอบครัวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนอยู่ในระดับดี
2. การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และการ

สนับสนุนของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research)

ประชากร คือ ผู้ดูแลที่บ้านของเด็กวัยก่อนเรียนที่กำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 279 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลที่บ้านของเด็กก่อนวัยเรียนที่กำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลออนใต้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลท่ากว้าง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ดังนี้

1. การสุ่มเลือกอำเภอและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มเลือกอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 3 อำเภอ จากทั้งหมด 26 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสันกำแพง อำเภอสารภี และอำเภอเมืองเชียงใหม่

จากนั้นทำการสุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในแต่ละอำเภอ โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลออนใต้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลท่ากว้าง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครเชียงใหม่

2. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามสัดส่วนของจำนวนเด็กที่มีอายุ 3-5 ปี ที่อยู่ในแต่ละศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยได้ผลการสุ่มคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลออนใต้ จำนวน 29 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลท่ากว้าง จำนวน 24 คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 32 คน ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ดูแลเด็กในรอบวัน และการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก

ชุดที่ 2 แบบสอบถามการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถาม The 101s Parent Interaction Checklist (PIC) ของปนัดดา ธนเศรษฐกร ที่สร้างขึ้นจากแนวคิดการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของ Nelsen และคณะ[15] มีดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .94 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .91 ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ด้านคือ การสร้างเสริมวินัยเชิงบวก และการสร้างเสริมวินัยเชิงลบ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กก่อนวัยเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม มีดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .94 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .83 ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ

ชุดที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กก่อนวัยเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .82 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .85 ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 11 ข้อ

ชุดที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .96 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .94 ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เลขที่โครงการ: 2562-141 รหัสโครงการ: 2562-EXP098 ได้รับอนุมัติโครงการวิจัยวันที่ 18 ธันวาคม 2562

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสนอต่อนายกเทศมนตรีประจำตำบลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่ละแห่ง

2. ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างในขณะที่มาส่งหรือมารับเด็กที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและวิธีการเก็บรวมรวมข้อมูลรวมถึงการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเซ็นใบยินยอมในการสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

4. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเองจำนวน 5 ชุด โดยผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และนำแบบสอบถามส่งกลับคืนยังผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียนและผู้ดูแลโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์คะแนนการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก และคะแนนการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัย (rang)

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยทดสอบการแจกแจงของข้อมูลด้วยสถิติโคโมโกรอฟ ซามินอฟ (Kolmogorov-Smirnov test [KS]) พบว่าคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก มีการแจกแจงแบบโค้งไม่ปกติ มีค่า Asymp. Sig (2-tailed) เท่ากับ .007 จึงใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient) ในการวิเคราะห์ ส่วนคะแนนการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก คะแนนการรับรู้อุปสรรคและคะแนนการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ มีค่า Asymp. Sig (2-tailed) เท่ากับ .361, .311 และ .589 ตามลำดับ จึงใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ในการวิเคราะห์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน การรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน การรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (n = 85)

ข้อมูล	ระดับ ต่ำ จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	การแปลผล
การสร้างเสริมวินัยเชิงบวก	0 (0.00)	53 (62.35)	32 (37.65)	58.76	6.28	ปานกลาง
การรับรู้ประโยชน์	0 (0.00)	8 (9.41)	77 (90.59)	23.26	3.12	สูง
การรับรู้อุปสรรค	26 (30.59)	49 (57.65)	10 (11.76)	14.29	6.36	ปานกลาง
การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว	2 (2.35)	30 (35.29)	53 (62.35)	27.45	6.80	สูง

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน การรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน และการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน (n = 85)

	r	p-value
การรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน	.360**	.001
การรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน	-.233**	.032
การสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน	.262**	.016

**p < .05

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียนและผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีอายุเฉลี่ย 3.96 ปี (SD. = 0.84) มีจำนวนเด็กชายและเด็กหญิง จำนวน 44 และ 41 คน (ร้อยละ 51.76 และ 48.24 ตามลำดับ)

ผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีอายุเฉลี่ย 36.24 ปี มากกว่าครึ่งมีความสัมพันธ์เป็นมารดาของเด็กวัยก่อนเรียน ร้อยละ 61.18 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 41.18 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 44.71 รายได้ของครอบครัวต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 43.53 เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ร้อยละ 69.41

ส่วนที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบร้อยละ 62.35 ค่ามัธยฐานของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนอยู่ในระดับสูงร้อยละ 90.59 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบร้อยละ 57.65 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกอยู่ในระดับสูงร้อยละ 62.35 (ตารางที่ 1)

ส่วนที่ 3 การรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .360, p< .05) ส่วนการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = -.233, p< .05) และการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .262, p< .05) (ตารางที่ 2)

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 36.24 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีความพร้อมในการสร้างครอบครัว อันจะส่งผลให้การดูแลเด็กวัยก่อนเรียนมีคุณภาพ[22] ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้และสร้างเสริมวินัยเชิงบวกได้อย่างสมเหตุสมผลในระดับพื้นฐาน เนื่องจากระดับการศึกษาทำให้บุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้และมีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาหรือกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างยังคงใช้วิธีการตีเด็กเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Wacharasin และคณะ[23] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กและแนวโน้มการใช้ความรุนแรงของครอบครัวที่มีเด็กเล็ก ซึ่งพบว่าการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กแก่บิดามารดาจะส่งผลให้ครอบครัวมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงต่อเด็กน้อยลง

ระดับของการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนอยู่ในระดับสูง สามารถอธิบายได้ว่า บิดามารดามีการรับรู้ประโยชน์ในการกระทำ เช่น การเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก รวมทั้งการทำโทษอย่าง

เหมาะสม เนื่องจากส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก ซึ่งได้มีการอธิบายถึงผลของการกระทำในการตอบสนองพฤติกรรมบุตรในแต่ละช่วงวัย ทำให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .360$, $p < .05$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกที่มากขึ้นจะทำให้ระดับของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า บิดามารดามีความคาดหวังที่ต้องการให้บุตรของตนมีพัฒนาการที่ดีโดยวิธีการเลี้ยงดูที่ถูกต้องด้วยการสร้างเสริมวินัยเชิงบวก อันจะก่อให้เกิดประโยชน์หลังจากปฏิบัติพฤติกรรมนั้น

จากผลการศึกษาระดับของการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูง สามารถอธิบายได้ว่าลักษณะของการอยู่อาศัยของครอบครัวที่อยู่ด้วยกันและจดทะเบียนสมรส และไม่จดทะเบียนสมรส ร้อยละ 40 และ 35.29 ตามลำดับ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในครอบครัวในการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกในเด็กวัยก่อนเรียน อันก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีของบุคคลในครอบครัว ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการสนับสนุนของครอบครัวในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .262$, $p < .05$) แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการสนับสนุนของครอบครัวที่ดีจะทำให้การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งการสนับสนุนของครอบครัวจะช่วยเป็นกำลังทดแทนทั้งด้านร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี จะทำให้การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกแก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ Armstrong และคณะ[24] ที่ศึกษาผลกระทบจากความเครียดของผู้ดูแลต่อการดูแลเด็กที่มีความพิการด้านการได้ยิน พบว่า ความเครียดของผู้ดูแลส่งผลด้านลบต่อการดูแลเด็กที่มีความพิการด้านการได้ยิน และปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียดคือ ขาดแหล่งสนับสนุนทางสังคม

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า ระดับการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนซึ่งพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่ต่ำกว่า 10,000 บาท ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลัวที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งด้านค่าใช้จ่าย ระยะเวลา ที่ต้องอุทิศให้แก่บุตรเพื่อสร้างเสริมวินัยเชิงบวกแก่เด็กวัยก่อนเรียน แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า การรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.233$, $p < .05$) แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการรับรู้อุปสรรคของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกที่มากขึ้นจะทำให้การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าการกระทำดังกล่าวอาจจะทำให้เกิดความยากลำบากในการดูแลบุตร โดยรายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 43.53 ซึ่งต้องอาศัยวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ แต่รายได้ของครอบครัวถูกนำไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน จึงไม่สามารถนำมาซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Sornsee[25] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการส่งเสริมการเล่นแก่บุตรวัยก่อนเรียน ซึ่งพบว่า พื้นฐานอารมณ์ของเด็กและสภาพแวดล้อมภายในบ้านมีผลต่อพฤติกรรมของมารดาในการส่งเสริมการเล่นแก่บุตรวัยก่อนเรียน เมื่อรับรู้อุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุตรลดลงจะทำให้เกิดความมั่นใจในการเสริมสร้างพัฒนาการของบุตรมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพยาบาลที่ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนหรือบุคลากรด้านสุขภาพ และยังสามารถนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนรวมทั้งครูปฐมวัยในการส่งเสริมการรับรู้ประโยชน์ของการสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกมีประสิทธิผล

มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางในการสร้างนโยบายของประเทศในการลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากการเลี้ยงดูได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาหาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกศูนย์การศึกษาที่สังกัดในกระทรวงศึกษาธิการ และควรมีการวิจัยในรูปแบบอื่น เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมวินัยเชิงบวกในผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

References

1. Phusawang S. Parenting and early childhood training [Internet]. Chiangmai: home and community Human Faculty Chiangmai University; 2019 [cited 2019 April 15]. Available from: http://www.human.cmu.ac.th/home/hc/ebook/006103/lesson3/01.htm
2. Noimuang P, Ampremsin S, Rojmahamongkol P, Poyasin P, Chunsuwan I. The importance of preschool age 3-6 years. A guide for parents to disseminate knowledge about childcare and development. Bangkok: The Royal College of Pediatricians of Thailand & Pediatric Society of Thailand; 2014. p. 7-10.
3. Kotchapakdee N. Developmental screening guidelines for promoting child development in child development center. Meeting to prepare early childhood development screening campaign for 2015, Early Childhood Development Project in honor of HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn The Princess Royal; 21 – 2 May 2015; Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital National Institute for Child and Family Development Mahidol University. Bangkok.
4. National Institute of Child Health Department of Health Ministry of Public Health. Situation of Thai child development from a random survey in 2017 [Internet]. 2017 [cited 2019 March 20]. Available from: https://nich.anamai.moph.go.th
5. Kotchapakdee N. Child Development. In Hunsakunachai T, editors. Developmental textbooks and child behavior for general practice. 1st ed. Bangkok: Beyond Enterprise; 2011. p. 1-25.
6. Lertvicha P, Jarupakorn A. Early age brain learning. Bangkok: Learning science; 2007.
7. Paredes MF, James D, Gil-Perotin S, Kim H, Cotter JA, Ng C, et al. Extensive migration of young neurons into the infant human frontal lobe. Research Article Summary Neurodevelopment 2016;354(6308):1-14.
8. Ackerman DJ, Friedman-Krauss AH. Preschoolers' Executive Function: Importance, Contributors, Research Needs and Assessment Options. Policy Information Report and ETS Research Report Series 2017:1-24.
9. Tottenham N, Sheridan MA. A Review of Adversity, The amygdala and the hippocampus: a consideration of developmental timing. Frontiers in Human Neuroscience 2010;68:1-18.
10. Bierman KL, Heinrichs BS, Welsh JA, Nix RL, Gest SD. Enriching preschool classrooms and home visits with evidence-based programming: sustained benefits for low-income children. Journal of Child Psychology and Psychiatry 2017;58:129–37.

11. Chonchaiya W. What is executive function [Internet]. 2016 [cited 2019 April 15]. Available from: https://geawsa.blogspot.com/2018/09/executive-function.html
12. Zuk J, Benjamin C, Kenyon A, Gaab N. Behavioral and neural correlates of executive functioning in musicians and non-musicians. PLOS ONE 2014;9:1-14.
13. Sriwongpanit N, Feungfu A. Common behavioral problems in early childhood and positive discipline. In Hunsakunachai T, editors. Developmental textbooks and child behavior for general practice. 1st ed. Bangkok: Beyond Enterprise; 2011. p. 209-27.
14. Thanasetkorn P. Developing EF brain skills by enhancement positive discipline. In: Hanmetee S, Pitaksinsuk T, Aramrit P, editors. EF Executive Function brain development manual for early teachers. 1st ed. Bangkok: Matichon; 2018. p. 126-57.
15. Nelsen J, Erwin C, Duffy R. Positive Discipline for Preschoolers. New York: A Penguin Random House Company; 2007.
16. The Positive Discipline Association. What is Positive Discipline. Positive Discipline Creating Respectful Relationship in Homes and Schools 2018; 1-4.
17. Kersey KC. The 101 Positive Principles of Discipline. Old Dominion University; 2006.
18. Thanasetkorn P, Chumchua V, Suttho J, Chutabhakdiku N. The preliminary research study on the impact of the 101s: a guide to positive discipline parent training on parenting practices and preschooler's executive function. Asia-Pacific Journal of Research in Early Childhood Education 2015;9:65-89.
19. Barakat IS, Clark JA. Child development positive discipline and child guidance. Human Development and Family Studies Extension 2007;10:1-3.
20. Becker MH. Scale for measuring health belief model dimensions: a test of predictive value internal consistency and relationships beliefs. Health Decision Making Regarding Amniocentesis in Woman of Advanced Maternal Age, Health Educ Q. Ohio 1977;19:177-86.
21. House JW. Work stress and social support. Menlo Park: Addison-Wesley; 1981.
22. Kasemsuk K, Boonbunjob U. Health promotion of early adulthood development: nurses' important role. Royal Thai Air Force Medical Gazette 2018;64:101-7. (in Thai)
23. Wacharasin C, Phaktoop M, Thienpichet S, Chivanon N. Association among selected factors, knowledge of child development and child-abuse risk in families with young children. The Public Health Journal of Burapha University 2013;8:16-28. (in Thai)
24. Armstrong MI, Birnie-Lefcovitch S, Ungar MT. Pathways between social support, family well being, quality of parenting, and child resilience: what we know. Journal of Child and Family Studies 2005;14(2):269-81.
25. Sornsee S. Maternal behavior in promoting play for their preschool children and its related factors. Journal of Phrapokklao Nursing College 2017;28(1):90-9. (in Thai)